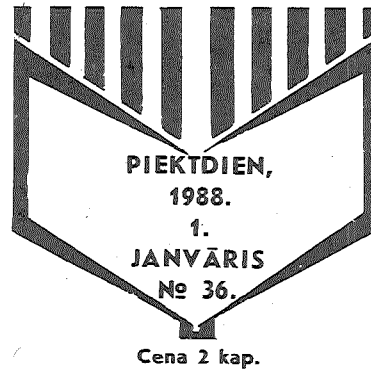

JAUNAIS CELS

AGROFIRMAS «KRASNIJ OKTJABRĀ» PARTIJAS, ARODBIEDRĪBAS,
KOMJAUNATNES KOMITEJU UN ADMINISTRĀCIJAS ORGĀNS

Mūs gaida darbs

ROMUALDS KAVINSKIS,
agrofīrmas ģenerāldirektors

Vēl viens gads aizgājis vēsturē. Mazliet zēl, kā jau tas ir parasti, kad šķiramies no kā tuva, aprasta, iemīlēta. Vecais, 1987., nebija slikts. Mūsu prāti un sirdis kļuvi mierīgāki, ar lielākām cerībām raugāmies nākotnē, jo ikvienu ir dziļi savilņojis jaunais pārvēsiens starptautiskajās attiecībās ar divu sabiedrisko sistēmu, divu lielvalstu vienošanos par vidējās un tuvākās darbības kodolraķešu iznīcināšanu, par ekonomiskās sadarbības paplašināšanu un padziļināšanu. Miers uz mūsu planētas, kas pēdējos gados bija pastāvīgi apdraudēts, nu kļuvis drošāks un stabilāks. Abu lielvalstu vadītāju vienošanās bija galvenais gada notikums. Mēs, zemes kopēji, tās augļu vācēji varam drošāk raudzīties nākotnē, drošāk plānot savus darbus.

Aizgājušais gads daudz konkrētu un labu pārmaiņu atnesa katram cilvēkam. Jo nevienam vienaldzīgu, stāvētāju malā nav atstājuši revolucionārie pārkārtojumi, kas izvērsušies visās dzīves jomās sakarā ar partijas lēmumiem par pārkārtošanos, paātrinājumu attīstībā, par mūsu dzīves tālāku demokratizāciju.

1987. gads bija pirmais pilnais darba gads, kad mūsu firma strādāja jaunajos apstākļos. Iepriekšējā, 1986., gadā no augusta, kad bija tikko izveidota, līdz gada beigām paguvām tikai tikt galā ar galvenajiem organizatoriskajiem jautājumiem, apzināt savas darbības perspektīvas. 1987. gads parādīja visu: kur esam stipri, kur mums bija kļūdas, nepilnības, parādīja arī ceļus, kā no tām izvairīties turpmāk. Atklāja, ka mums nepieciešama ciešāka sadarbība ar rajona saimniecībām, kuras mūsu pārstrādes uzņēmumiem piegādā savu produkciju — saprašanās un pretimnākšana. Atklāja, kādi pašu darba iecirkņi, ražojošās apakšvienības jānostiprina un jāpārorientē.

Paldies visiem tiem firmas kolektīviem, kuri aizvadītajā gadā vēl vairāk izauga un nostiprinājās, apzinīgi veica uzdevumus! Tādu ir lielākā daļa.

Nu esam uz jauna darba ceļiena sliekšņa — atnācis 1988. gads. Pirmām kārtām tas ir Vissavienības kolhozu IY kongresa gads. Šis notikums būs jauns pārvēsiens V. I. Leņina kooperatīvā plāna tālākā attīstībā, partijas XXVII kongresa un Centrālās Komitejas lēmumu par agrorūpnieciskā kompleksa uzdevumiem un nākotnes perspektīvām īstenošanas ceļiem, kura jauno programmu nospraudīs. Tā uzdevums arī izstrādāt dokumentus, kas nopamato kolhozu vietu visas zemes tautsaimniecībā, to juridiskās tiesības, izvirzīt jaunus mērķus mūsu kustībai.

redze mudina neaizmirst, ka arī tad, ja viss ir pārdomāts un tālredzīgi izlemts, vēl var atgadīties kļūmes un nesaprašanās. Šī pāreja palielina mūsu kā paraugsaimniecības lomu rajona dzīvē, uzliekot par pienākumu ne tikai ar sava darba parauga spēku, bet arī ar tiešu līdzdalību, praktiskas palīdzības sniegšanu dot atbalstu citām saimniecībām.

Mūs gaida darbs. Daudz lielāks un atbildīgāks, nekā līdz šim. Darbs, kurš prasīs visus spēkus. Apsveicot ar jauno gadu, ar kura atnākšanu katrs cilvēks gaida jaunu cerību un ieceru piepildījumu, novēlu atrast arī spēkus šo plānu piepildīšanai.

Lai labi klājas!

GADU MIJĀ

No tālēm gadi nāk un tālēs aiziet steigās,
Ir laika ritums nepārtraucams, bezgalīgs.
Viss sākas cilvēkam, reiz viss jau arī beidzas:
Ir tas, kas ikdienišks, ir tas, kas vienreizīgs.

Mēs gadu mijās vēlam laimi, skaistu darbu,
Mēs ticam — labais paliek vēl pēc mums.
Un jaunais arī — lai cik tas nava skarbi,
Jā — tomēr. Kāds atstājams ir mantojums!

Ir patiesības koka augļi rūgti un saldi,
Lai mākam mēs no jaunā labo šķirt...
Ja zināsim, par ko mums sacis paldies,
Tad nenoklaidīsim, tad solis skanēs tvirts.

LAIMĪGU

1988

Paldies tev, aizgājušais!

Jauno gadu jaunos dzīvokļos sagaidīja 35 siera rūpnīcas strādnieki un 10 kolhoznieku ģimenes.

Agrofīrmas kolhoza laukos, uz ceļiem strādās daudzi jauni traktori, automašīnas, jaudīgo traktoru pilnīgākai noslogošanai ir piemērots piekabes inventārs — tehnika iegādāta par 830 tūkstošiem rubļu.

Partijas organizācijas rindas papildinājuši četri biedru kandidāti, četri firmas strādnieki un kolhoznieki uzņemti PSKP biedros.

Palielinājusies saimniecībā ražotās produkcijas kvalitāte, piemaksas par pieaugumu sastāda ap diviem tūkstošiem rubļu.

Līdz šim saimniecībā bija

viena šķirnes lopu audzētava — zirgaudzētava, aizvadītā gada nogalē saņemts liellopu šķirnes audzētavas nosaukums.

Pabeigta cietes rūpnīcas kartupeļu pārstrādes un šūlu ražošanas ceha celtniecība, sākušies iekšējās apdares darbi.

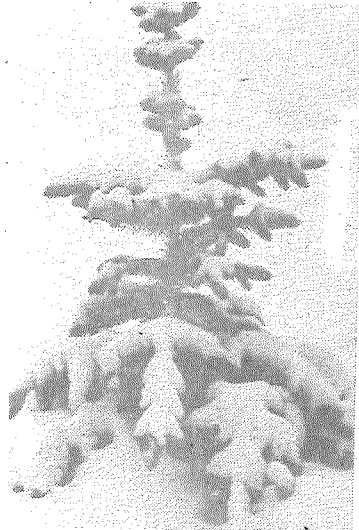
Ar agrofīrmas ceļazīmēm gaitu uz ceļu mērķi — uz izglītota cilvēka nosaukumu — uzsāka 12 jaunieši un jauniešes pēc astoto klašu beigšanas, mācību turpināšanai izvēloties Jaunaglonas profesionāli tehnisko vidusskolu, Višķu, Malnavas un citus sovhoztehnikumus. Šo jauniešu pulkā ir divi brāļi — Juris un Valērijs Grozas — viena no saimniecības labākajiem darba darītājiem — Pāvēla Grozas dēli. Tāpat arī mehanizatora Jāņa Ozoliņa dēls Andris un citi.

Vairāki jaunie kolhoznieki

mācās Latvijas republikāniskajā lauksaimniecības neklātnes tehnikumā, kura mācību un konsultāciju punkti atrodas daudzās sovhoztehnikumos, tajā skaitā arī Višķos. Zootehnikas nodaļu izvēlējušies Belagardašs Gašimovs un Natāle Nezdorovina, cūku nobarošanas operatore Ļubova Kaverina.

Agrofīrmas jaunās paudzes pārstāvji mācās Latvijas Lauksaimniecības akadēmijas klātienē, tāpat vairāki iestājušies arī neklātnē. Viņu vidū ir kolhoza «Krasnij Oktjabrj» otrā ražošanas iecirkņa priekšnieka palīdzēja Jelena Nikonova, kura iestājusies Agronomijas fakultātē, cietes rūpnīcas konfekšu ceha strādniece Ilze Beķere, kura izvēlējusies piena un piena produktu tehnoloģiju.

Vera LEONOVA,
agrofīrmas «Krasnij Oktjabrj» kadru nodaļas priekšniece

VAINAGS UZ SPĀRĒM

Aizvadītais, 1987. gads mūsu firmas celtniekiem bija saspringts un meklējumu pilns — kā jau tas parasti mēdz būt sākumā. Tas bija pirmais patstāvīgās darbības gads jaunā kategorijā — agrofirms sastāvā. Tika izveidoti divi celtniecības iecirkņi, tie nostiprināti ar būvniecības speciālistu kadriem. Veikti arī citi pasākumi, uzlabota apgāde ar celtniecības materiāliem. Līdz ar to arī celtniecības un montāžas darbu apjomu, kas bija paredzēts 897 tūkstošu rubļu kopsummā, izdevās ievērojami pārsniegt, veicot darbus par miljoni un 463 tūkstošiem rubļu.

Nosaukšu svarīgākos objektus. Pamafondi palielinājušies par 1 miljonu 318 tūkstošiem rubļu. Tajā skaitā ir desmit viendzīvokļu mājas ar derīgo platību 1302 kvadrātmetri, par diviem tūkstošiem vietu paplašināts cūkkopības komplekss «Aizupieši», labības kaltēšanas ceļā uzcelta Poli-

jas Tautas Republikā ražotā kalte, graudu noliktava ar 600 tonnu ietilpību un kodinātava ar 300 tonnu tilpumu, linu pogaļu karuselkalte ar kulšanas iekārtu, noliktava 2000 tonnām, angārs 60 nosacītajiem remonti, rekonstruēta siera rūpnīca par 236 tūkstošiem rubļu.

Veikta vairāku nozīmīgu objektu atjaunošana un kapitālie remontu. Tajā skaitā kapitāli sakārtotas Kalnacku un Opūgu fermas, bijusī alusdarītava rekonstruēta par gaļas produktu pārstrādes cehu, turpinās būvdarbi maizes ceptuvē, kura tiks nodota ekspluatācijā šogad.

Atnākušais 1988. gads bagāts ar iecerēm. Celtnieki turpina darbus ciertes rūpnīcas rekonstrukcijā, siera rūpnīcas siltumtīcu saimniecības paplašināšanā, linu fabrikas siltumtīcēs, divās sešu un vienā astoņpadsmit dzīvokļu mājās.

Celtniekiem ir tradīcija: kad jaunajai ēkai saslēgtas un nokāršotas spēres, uzceļ vainagu. Agrofirms ciematā jau aizvadītā gada nogalē vainags parādījās uz jaunā tirdzniecības centra ar ēdnīcu spērēm, tad arī uz augu aizsardzības laboratorijas. Abas šīs celtnes ekspluatācijā paredzēts nodot 1988. gadā. Tāpat arī bērnu dārzu ar mazbērnu nīvietni 90 vietām, elektrisko katlu māju ar 1500 kilovattstundu jaudu, vienpadsmit viendzīvokļu mājas ar derīgo platību 971 kvadrātmeters, astoņpadsmit dzīvokļu māju ar 1074 kvadrātmetriem derīgās platības, kā arī sešu dzīvokļu māju, siltumtīcasi 0,8 kilometru garumā.

Būvdarbos gada laikā jāapgūst 2 miljoni 130 tūkstoši rubļu, pamatfondos jāieskaita 1 miljons 962 tūkstoši rubļu. Jāuzsāk 36 un 60 dzīvokļu māju, bērnu dārza ar mazbērnu nīvietni 140 vietām un kondītorijas ceļa celtniecība.

1987. gadā labi strādāja Grigorija Medvedeva, Jāņa Ābola, Pāvela Anufrijeva, Mihaila Galicka brigādes, meistars Ilmārs Meluškāns, kurš audzina divus dēlus — nākošos celtniekus, un sekmīgi mācās Rīgas Politehniskā institūta 5. kursā, ir aktīvs sportists, citi.

Leons ČISS

Prakse deva daudz

Tūlīt pēc gadu mijas klusums iemājo augstskolās — sākas studentu brīvdienas. Kamēr klātnieki atpūšas, krāj spēkus izšķirošajām mācību sesijām, auditorijās var redzēt tikai norūpējušos neklātniekus — viņiem ir ziemas sesija. Klātnieku studenti to jau nokārtojuši. Atbildīgs šis gads ir mūsu kursam.

Bet mazliet par ko citu. Jau trešo gadu mācību praksē biju agrofirms saimniecībā — ar Darba Sarkanā Karoga ordeni apbalvotajā kolhozā «Krasnij Oktjabrj», te galvenās grāmatvedes Teklas Djubinas vadībā ieguva pirmās iemaņas, kā Latvijas Lauksaimniecības akadēmijas Ekonomikas fakultātē iegūtās zināšanas savienot ar praksi, te tās nostiprināju, padziļināju, atradu un izstrādāju diplomdarba tēmu.

Viens no svarīgākajiem prakses ieguvumiem ir tas, ka iemācījies akadēmijā iegūtās teorētiskās zināšanas savienot ar darbu ar cilvēkiem, ar praktiskās pielietojšanas iespējām, mācījies attīstīt spējas būt par labu kolēģi saviem nākamajiem darba biedriem. Jau pavisam drīz — jūnijā — būs jāsaka atvadas savai augstskolai, savai fakultātei, saviem studiju biedriem. Neskatoties uz diezgan saspringto mācību procesu, un pirmajām patstāvīgajām rūpēm par savas sadzīves iekārtošanu, varu droši apgalvot, ka Jelgavā pavadītie gadi ir bijuši skaisti, raženi. Turp aizgāju kā skolniece, kura tikko atvērusi acis uz pasauli, bet tagad esmu jau tikpat kā jaunā speciāliste, kurai tiks daudz kas uzticēts, bet arī daudz prasīts. Ir vienreizēja iespēja mācīties, ie-

gūt specialitāti, atrast starp vienaudžiem domubiedrus, vasarās strādāt studentu celtnieku vienībās, mācīties Sabiedrisko profesiju fakultātē, piedalīties pašdarbībā, apmeklēt dažādu pasākumus, koncertus, teātra izrādes, katru dienu redzēt un paņemt sev līdzīgu ko jaunu. Mīļa, saistoša profesija un ar jaunības degsmi pavadīti gadi — tas ir ko vērts! Izmantojiet šo izdevību!

Iveta STARE,
Latvijas Lauksaimniecības
akadēmijas Lauksaimniecības
ekonomikas fakultātes 4. kursa
studente.

ATELĀ: I. Stare (priekšplānā) un
Jēkabpils ekonomiskā tehnikuma au-
dzekne Maruta Sondore.

Dienas tagad vēl īsas, turklāt apmākušās, vairāk drēgnas un mitras, nekā vajadzētu būt ziemas cēlienā. Kad Minajs Fjodorovičs no asfaltētās šosejas vakarā nogriežas uz māju pusi, ir jau tumšs. Vienmuļi un sēri-

kurš pārnācis ar smeldošu ievainojumu?

Kara viesulis Minaju Maslobojevu sev līdzī ai zraēva 1944. gadā, kad dzimto pusi Sarkanā Armija atbrīvoja no fašistiem. Viņš jau bija saņēmis

bieži vien pirmajos gados bija vairāk jāpalauza galva, kā savilkt galus, nekā priekšsēdētājam kopā ar rēķinvedi.

Vēlāk strādāja par brigādiera palīgu, par brigādiēri. Piecdesmit piecu

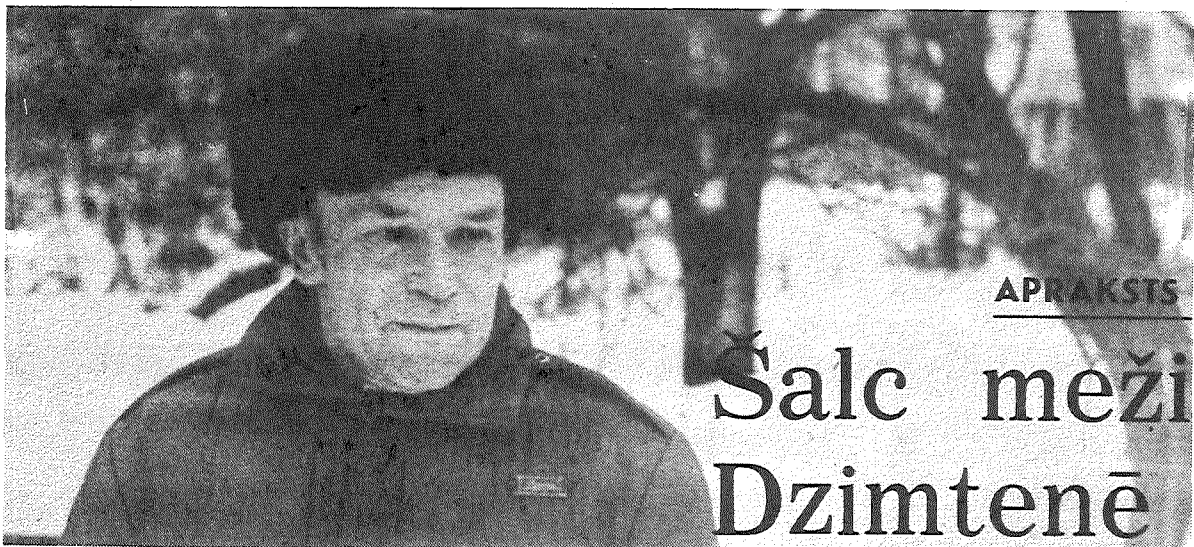
grūts, mežu mums nav sevišķi daudz — vajadzīgs mežsargs. Meži — dārga manta, kādreiz jo kupli apņēmuši teritoriju, bet cilvēku saimnieciskās darbības rezultātā ārkopus, sarukuši. Ja kas — prasi, palīdzēsīm. Lai saglabātu, kas vēl glabājams — vajadzīga stipra roka. Vēlāk ka lūgums tad Minaja Maslobojeva austs izskanēja kā tā pavēle nosargāt tīltu, varbūt savādāk — bet viņš piekrita. Daudzus gadus bija viens pats mežu saimnieks kolhozā, kamēr atnāca jauns, enerģisks speciālists Viktors Nikonovs. Vecais mežsargs ir palīgos.

Un kā jau daudzus gadus viņš vakaros nokāpj no Kaušas pakalniem, iesoļo pagalmā. Tad mājas logos vēl ilgi ar maigi siltu gaismu tumsu dzen prom elektriskā lampa, jo kad gan vēl, ja ne vakarā var summēt izdarīto dienā. Ap 2200 hektāriem tagad aizņem kolhoza meži, tie tiek intensīvi izmantoti. Kolhozā plaši izversta celtniecība un remontu, tāpēc jo sevišķa loma ir mežu saglabāšanai, atjaunošanai. Katru gadu no jauna tiek iestādīti pieci ar pusi seši hektāri skuju koku, gādāts, lai nekas netraucētu lapu koku dabiskajai ataugšanai.

Mežsargs rūpīgi pārskata, kas viņam darāms Savīnu mežā un Aldaru silā, kas Ezernieku, Baldiņu, Vēveru un citos mežos. Daudz to nosaukumu, kuri saglabājušies no senajiem dienām. Un tagad ir lieliski orientieri. Bež tie jāzaglabā arī pēcnācējiem...

Dzimtenes meži šalc' pateicību savam sirmajam sargam.

A. MEŽMALIS

gi šalc bērzi un alkšņi, tiem piebalso krūmāji. Lapu koku mežs skaists ir tikai savā zaļajā vasaras vai dzeltenajā rudens rotā, bet ziemu to krāšņi var padarīt sarmas sudrabs. Viņš nesteidzīgi, ļaudamies vakara noskaņai, pa faciņu nokāpj lejā no pakalniņtes, ienāk pagalmā, vēl kļūdamies domās par dienā padarīto, par to, kas veicams rīt.

Minaja Maslobojeva māja stāv pie viena no interesantākajiem dabas veidojumiem — Kaušas. Tā vietējie iedzīvotāji nosaukuši garu un šauru paaugstinājumu, kurš stiepjas vairāku kilometru garumā — skautu, ko varbūt savā laikā izveidojuši Skandināvijas ledāji. Viņam kā katram cilvēkam, dārgs ir viss, kas saistīts ar zemi. Un divtik dārgs, jo te ir viņa māja, te pieredzētas baltas un nebaltais dienas.

Par ko šai vēlējā stundā šalc mežs, kurš izpleties tepat netālu no mājas? Varbūt sapnī redz pavasari un plaukšanas skurbumu? Varbūt sveic ar atgriešanos savu saimnieku? Meži katram labestīgam cilvēkam, kas nonāk pie tiem, sūta savu sveicienu, bet mežsargam gan laikam kādu īpašu. Viņš taču ir tas, kurš neļauj iet mazumā kokiem. Ja spiests vienu ļaut nocirst, tad neaizmirst vietā iestādīt divus.

Ja Minajam Fjodorovičam jaunībā vai brieduma gados būtu pajautājuši, kādu iedomājas savu dzīvi, saņemtu tūlītēju un pārliecinošu atbildi: zemnieka. Ko gan citu varēja zemnieka dēls, frontinieks,

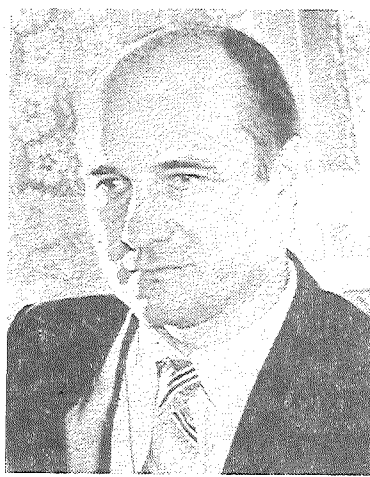
pilngadību, un nu vajadzēja pildīt pienākumu pret Dzimteni. Kā daudziem citiem, pēc īsas apmācības kara mākā, ar ieročiem rokās vajadzēja stāties pret ievainoto un trenkto ienaidnieku, lai to galīgi satriektu, lai uz visiem laikiem atradinātu no svešu zemju tīkojumiem.

Kaujas kristības viņš saņēma pie Madonas, vienā no sīvākajām cīņu vietām Latvijas atbrīvošanā — tūkstošiem kritušo uzvārdu iecirsti granīta plāksnēs Brāļu kapos. Vadam, kurā bija viņš, vajadzēja ielauzties ienaidnieka aizmugurē un nosargāt tīltu pār upi. Tas bija svarīgs stratēģisks uzdevums — saglabāt uzbrūkošās Sarkanās Armijas pārvietošanās straujumu, neļaut fašistiem izpildīt savus nodomus, graut pilsētas, kultūras vērtības, visu mūsu Rīgu.

Vads, ciešot zaudējumus, izturēja, sagaidīja papildinājumu, izpildīja pavēli. Te tad Minajs Maslobojevs guva ievainojumu. Šie brīži ienaidnieka aizmugurē bija lauku puīša vīrišķības un izturības skola. Vēlāk tā noderēja dzīvē, noder arī tagad.

Minaju Fjodoroviču, kad apkāmes zemnieki, tādi pat frontinieki kā viņš, kritušo karavīru atraitnes, sirmgalvi nolēma apvienoties kolhozā, izvirzīja par noliktavas vadītāju un lopbarības pārzini — furažieri. Sadalot pienākumus jaunajā kolektīvajā saimniecībā, pirmo vēlēja priekšsēdētāju, pēc viņa — rēķinvedi, bet furažieris bija trešā persona. Lai varētu dzīvot un turēt lopus, bija vajadzīgs spēcīgs lopbarības pārzinis. Viņam

Ko sasniedzām, pēc kā tiecamies

Mani iepriecina tas, ka nostabilizējās mūsu firmas celtniecības industrija, ka jau esam sākuši strādāt rajona organizāciju līmenī. Bet, lai arī turpmāk darbs veikts raiti, jāizveido sava bāze, dzelzbetona konstrukciju ceļu ieskaitot. Kopīgā darba gadā izmainījies cilvēku psiholoģija, viņi sākuši vairāk justies ne tikai savu fabriku un kolhoza ražošanas iecirkņu saimnieki, bet arī jaunā veidojuma — firmas. Šajā ziņā vēl jāpiestrādā linu fabrikā, to prasa arī katras ražošanas apakšvienības pāreja uz pašfinansēšanu un pašapmaksāšanu.

Iesākta un jāturpina strādājošo darba apstākļu uzlabošana. Mums jābeidz ūdens attīrīšanas sistēmas rekonstrukcija, kas dos labumu visai pilsētai, attrauks dabas piesārņošanu, jāveic pietrūkst darbi, lai Preiļos un Riebiņos varētu saņemt un izmantot dabas gāzi, kas atkal būs viens solis uz to, lai saglabātos dabas tīrība.

Pēteris ZUKULIS,
agrofīrmas ģenerāldirektora vietnieks rūpnieciskajā ražošanā

Tagadējā amatā esmu vēl tikai dažus mēnešus. Pieņemot rūpnīcu un iepazīstoties ar strādniekiem, pirmais, kas dūrās acīs, bija vājā disciplīna. Vairāki uzskatīja, ka pilnīgi dabiska parādība, ja viņi daudzas dienas no vietas neierodas darbā. No trim tādām nācās šķirties. Šo kolektīva atvēršanas kampaņu turpināsim. Otrs svarīgs moments bija, kad visur sākām rūpēties par kvalitāti. Gaidīt lielo rekonstrukciju — nozīmē daudz zaudēt. Lai uzlabotu šķiedras kvalitāti, papildus uzstādīsim TL līniju, kur tiks pabeigta šķiedras atbrīvošana no spaljiem.

Šogad jāpanāk, lai kaut daļa strādnieku varētu saņemt jaunus dzīvokļus — izveidojusies gara rinda, lai tiktu pabeigta siltumtīrāšanas izbūve, mums būtu iespēja stiebrīņu mērcēšanas ceļā un citur ieviest ventilāciju.

Jāzeps VASIĻEVSKIS,
agrofīrmas ģenerāldirektora vietnieks linu produkcijas sagādē, uzglabāšanā un pārstrādē.

Pats svarīgākais notikums mūsu kolektīva dzīvē, bez šaubām, ir rūpnīcas rekonstrukcijas sākums. Darbs jāpabeidz šogad, jānodod ekspluatācijā kartupeļu čipsu ražošanas un sulu pārstrādes cehs, kurā uzstādīsim pārtikas produktu ražošanas no kartupeļiem zinātniskajā un ražošanas apvienībā Minskā radīto iekārtu. Uzstādīsim arī Maskavas apgabala Koreņevā izstrādāto hidrociiklonu līniju ar jaudu 200 tonnas kartupeļu diennaktī.

Visi šie pārkārtojumi ievērojami uzlabos darbu mūsu uzņēmumā, padarīs ražīgāku, patīkamāku. Iesākām uzņēmuma estētisko noformēšanu — jaunajos darba apstākļos tam būs vēl lielāka loma. Gādāsim arī par disciplīnas tālāku uzlabošanu.

Cietes rūpnīcā jau sākuši veidoties jauna tradīcija — uzdevumus veikt ne tikai labi, bet arī laicīgi.

Vasilis FILIMONOVS,
agrofīrmas ģenerāldirektora vietnieks kartupeļu sagādē, uzglabāšanā un pārstrādē.

Gadu no gada mērķtiecīgi ir strādājuši mehanizatori un laukropēji, gadu no gada augusi zemkopības kultūra, un nu aizvadītajā vasarā tika sasniegts augsts rezultāts — visā 1010 hektārus lielajā graudaugu sējumu platībā raža bija 52,5 centneri no katra. Tagad mūsu uzdevums noturēties tādā līmenī.

Esam kļuvuši bagātāki ar zemi — iecirknis saņēma divus lielus nosusinātus objektus Suņepos un Kaušās, kuru kopīgā platība ir ap 230 hektāriem. Tur bija sīki izklaidus laucīņi, pārpuvoti un krūmājiem aizauguši — tagad šī zeme arī kalpos ražai.

Pieaudzis mūsu mehanizācijas spēks. Saņemts jauns traktors «Kirovec», ko izmantosim transporta darbos, skābsiena un skābarības masas blietēšanā, sagādātas piekabes kūtsmēslu un zāļu masas transportēšanai ar traktoru T-150K.

Voldemārs ADAMOVIČS,
kolhoza «Krasnij Oktjabrj» I ražošanas iecirkņa priekšnieks

Krietns ražu pieaugums bija arī mūsu iecirknī, te sava loma melnajām papuvēm, ko varējām atļauties pirmo reizi — ražība pārsniedza 50 centnerus graudu no hektāra. Lieliski noderēja, var pat teikt, ka tikai pateicoties tiem rudens pusē varējām saglabāt ražu, Vācijas Demokrātiskajā Republikā ražotie graudu novākšanas kombaini, ar kuriem strādāja labākie kombainieri — Vasilis Abajevs, Vladimirs Agafonovs un Aleksandrs Malahovs.

Sava progresīvā loma bija tam, ka tika likvidētas brigādes, radās spēku koncentrācija, palielinājās iespējas tehnikas operatīvākai un efektīvākai izmantošanai.

Lielu enerģijas pieplūdumu lauku laudis radīja panākumi cīņā par mieru pasaulē. Mums vajadzīgs miers, lai strādātu un audzētu maizi, lai zemi uzplēs tikai lemess, nevis bumbu un šāviņu sprādzieni. Tāda ir mūsu sirsnīgākā vēlēšanās 1988. gadā.

Fjodors GROMOVS,
kolhoza «Krasnij Oktjabrj» otrā ražošanas iecirkņa priekšnieks

Ceļš uz vakarskolu

Vēlēšanās mācīties, apziņa, ka izglītība pašam vien noder, ir pirmie ceļa rādītāji, kas agri vai vēl parāda ceļu uz vakarskolu. Protams, mācības nekāda vieglā pastaiga nav, jo šo ceļu parasti atrod cilvēki, kam jau ir darbs, izveidojuši ģimenes. Katrs, kurš plāno savu rītdienu, apzinās, cik strauji mainās dzīve, kā pieaug mūsu augšupejas tempi. Sociologi izpētījuši, ka no diviem strādniekiem ar vienādu darba stāžu tam, kuram ir vidējā izglītība, darba ražīgums par 25 procentiem augstāks un pārkvalificēšanās laiks par 20 procentiem īsāks, nekā tam, kuram nav šīs izglītības.

To apzinās mūsu agrofirmas strādnieki un kolhoznieki, kuri ne tikai strādā, bet arī mācās. 1987. gadā 11. klasi beidza 9 cilvēki, no viņiem 4 bija no agrofirmas «Krasnij Oktjabrj» saimniecības — Bronislavs Krusts, Juris Rudzāts, Andrejs Baikovs un Valērijs Kitajevs. Viņiem mācības sagādāja daudz puļņu, jo, piemēram, B. Krusts un J. Rudzāts dzīvo tālu no skolas. A. Baikovam ir ģimene — pirms viņa skolu beidza dzīvesbiedre.

Šajā mācību gadā nodarbināts Riebiņu konsultāciju punktā apmeklēja 12 jaunieši un jaunietes no Riebiņu, di-

vi — no Galēnu ciemiem, no stipulka agrofirmā strādā deviņi cilvēki. Centīgs skolēns ir Andrejs Vasiļkovs, Staņislavs Melderis, Aloizs Babris, Ivans Semenuga, brāļi Megamedali un Babeks Mamedovi. No viņiem 11. klasē mācās A. Vasiļkovs, Vasilis Peršukevičs, Jānis Bernāns un M. Mamedovs. Cerēsim, ka pēc pusgada visi būs kopā ar skolas beidzēju saimi.

Mūs, vakarskolas skolotājus, iepriecina tas, ka lielākā daļa no skolēniem ir čaki darba darītāji — Bronislavs Krusts, Andrejs Vasiļkovs, Kira Baikova, Viktors Mazjanis un citi.

Gribu pateikties savu vakarskolnieku ģimeņu locekļiem, kuri palīdz viņiem mācīties, padarot kādu darbu mājās, kā arī visiem skolotājiem, kuri neželē laiku un pūles, lai skolēni varētu iegūt labas zināšanas. Tāpat arī tiem cilvēkiem, kuri jaunajiem rosina domas par skolu, viņiem lieku reizi atgādina, ka ir jāpārbauda, kontrolē apmeklētību. Tie ir agrofirmas kadru nodaļas priekšiece Vera Leonova, partijas komitejas sekretāre Zoja Agafonova, citi. Tā jau daž-

kārt ir, kad mums veresanas buru, bet vēl pietrūkst kāda neliela pamudinājuma, lai izdarītu izšķirošo soli. Tādu pamudinājumu tad arī ir izdarījušas viņas. Domāju, ka mūsu vakarskolnieki par to ir tikai pateicīgi.

Vēl patīkami ir tas, ka saimniecībā saprot, kāda nozīme cilvēku izglītošanai, ka mācītāji laudis spēj vairāk dot sabiedriskajai ražošanai, un arī ražošanas apakšvienību vadītāji, kuriem pakļauti pēc darba noteikumiem mūsu skolnieki, rada viņiem apstākļus, kas nedod iemeslu kavēt mācības.

Daudzi vakarskolnieki, vēlāk izpratuši mācību lielo nozīmi, izglītību turpina vai papildina neklātienē citās mācību iestādēs.

Pavasārī notiks jaunu skolēnu uzņemšana vakarskolas grupās. Ceru, ka agrofirmas kolhoza «Krasnij Oktjabrj» arī ir tādi gados jauni kolhoznieki, kuri pa ziemas mēnešiem būs galīgi izlēmuši un pievienosies mūsu pulkam, jo mācīties nekad nav par vēlu.

Antonina SILA,
Riebiņu mācību konsultāciju punkta vadītāja

Projektētāju devums

Svarīga loma ir agrofirmas projektu un konstruktoru tehnoloģiskajam birojam (PKTB), kurš ar projektu un tīmes dokumentāciju apkalpo ne tikai pašu vajadzības, bet lietu palīdzību sniedz arī citiem. Savā pastāvēšanas laikā (kopš 1986. gada augusta) izgatavota dokumentācija par 142 tūkstošiem rubļu, tajā skaitā rajona kolhoziem un padomju saimniecībām — 32 tūkstošiem, citiem pasūtītājiem rajonā — 17 tūkstošiem, citu rajonu saimniecībām — par 14 tūkstošiem rubļu.

Šiem pasūtītājiem projektu un tīmes dokumentācija jau izsniegta, izstrādes stadijā vēl desmit projekti.

Pēc mūsu rajona agrorūpnieciskās komitejas pasūtījuma izstrādāti projekti linsēklkopības stacijas sēkļu tīrīšanas ceļa, kolhoza «Rīts» lopbarības šķūņa, arķveida tipa mehānisko darbnīcu Aglonas padomju saimniecībā un zooloģiskās aptiekas celtniecībai, Oskalna kolhoza graudu kaltes rekonstrukcijai.

Paslaik birojs strādā pie rajona izglītības nodaļas pasūtījuma — individuālā projekta Preiļu 11 vidusskolas piebūves ar 480 vietām celtniecībai. Tāpat iesākta projektu izgatavošana Lenīna un Oskalna kolhozu, padomju saimniecības «Rudzāti» piena lopu (fermu) rekonstrukcijai izpildītā kolhoza «Rīts», Suvorova un citu saimniecību lūgumus.

Paslaik agrofirmas PKTB citām saimniecībām un organizācijām sniegta palīdzība ir apmēram 43 procenti no visa darbu apjoma, turpmāk tā vairāk paplašināsies.

Anatolijs SABANSKIS,
agrofirmas ekonomiskā dienesta priekšnieks

Katrs priecājas par pirmo saules staru pelēkā dienā, par pirmo sniegpulksteņi agrā pavasarī. Bet, kādu prieku

ģimenē ienes mazulis, to izjūt tētis un māmiņa. Var ikdienas gaitās pagurt rokas, var skumjas nomākt sirdi, bet visas rūpes un bēdas saplok, redzot sava mazulīša silto smaidu. Nav lielāka notikuma dzīvē par cilvēka pie-

dzimšanu. Tas ir sākums visam labajam uz zemes.

Katru gadu rajonā piedzimst ap 750 jauno pilsoņu. Iepriecina, ka tādu laimīgu ģimeņu skaits pieaug. Ražīgs šajā ziņā aizvadītais gads bija arī agrofirmas kolektīvos — piedzimuši 46 mazuļi, no tiem kolhozā 26, siera rūpniecības strādniekiem — 18, linu fabrikas un cietes rūpniecības strādnieku

ģimenēs — pa vienam.

Vecākiem daudz rūpju sagādā vārda došana, jo tas taču visam mūžam. Populārākie vārdi bijuši Andrejs, Igors, Nikolajs, Raivis, Annis, Laura, Līvija, Daina, Aleksandra.

Anīta LOGINOVA,
rajona dzimtsarakstu nodaļas vadītāja

SLUDINĀJUMI

Cienījamie pasažieri, kuri brauc uz Riebiņiem, citām tikpat tuvām vietām! Nekaitiniet ne Rēzeknes, ne citu AP šoferus un biļetes iegādājieties kasē! Neaizmirstiet, ka nervu šūnas neatjaunojas un ka šoferis, kurš jūs neilaida autobusā, šo šūnu zaudē mazāk par jums, kas palikāt kājām.

Pirmklasīgs speciālists remontē visu to, ko kā brāķi var nopirkt veikalā vai ko vēlāk sabojā garantijas darbības. Adresi publiski neizpaužu, jo baidos no represijām. Tuvākas ziņas pa telefonu.

Ar šā gada janvāri tiek palielināta sētnieku alga, jo sakrājies liels daudzums nenovākta sniega. Pastiprinoties snigšanai, vēl vairāk pieaugs un krasi samazināsies ar sniega kušanu.

Pasteidzieties, kam rūp dzimtās pilsētas skaistums un savus līdzpilsoņus negribas redzēt klūpam un kritam. Griezieties ieinteresētās organizācijās.

Par ko sapņo pils un būdiņas?

Par kaut ko sapņo visi, kad gadi nomaina viens otru. Tie, kurus vecais nav pazēlojis, aizmirsis — tie sapņo par labāku dzīvi. Bet tie, kuriem labi, sapņo, ka tā arī turpināsies. Savi sapņi ir būdiņām, savi pilīm. Piemēram, tā būdiņa, kura pussabrukusi kā rēgs nīkuļo starp nezāļu džungļiem, redz, ka viņu tomēr novākuši, lai nešausmina, bet tā, kura vēl lepi turas, sapņo, ka neļaus, lai viņu grauž neželīgais laika zobs, atgriezīs dzīvei, padarīs nodērtīgu, un tā gatava vēl ilgi kalpot. Pavīsam jaunās sapņo par mūžīgu jaunību.

Tāpat ir arī ar pilīm. Sacīsim, mednieku pils pie Preiļupes nez vai iedrošinās vēl par ko sapņot kā tikai par gruvešu kaudzi, bet dažāda laba, kā, piemēram, redzamā attēlā un citās, sapņo par labākām dienām, par otrām jaunībām, par ziedu laikiem... Vēl cer, ka ar savu vēsturi, ar kādreizējo skaistu fasādi varēs pievērst uzmanību... P.P...rs

Ventilators

Drakoni pasūtīti

— Un kā tu zini, ka šis Drakona gads? — neatlaidās Pāvuls. — Atceries kā bija pērn? Viens teica Zaķa, otrs turējās pretī — Kaķa gads! Skaidri bija redzams, ka viņš ne tikai ārzemju, bet pat savas dzimtas malas presi nelasa — visos žurnālos pirms Jaungada bija saņemti Drakoni. Iepriekšējā gadā gan par kaķiem daudz nerakstīja. Tāpēc jau arī šoferi nezināja, ka tie ir saudzējamie dzīvnieki — neļāva pārskriet pāri ceļam, brauca virsū.

Vēl vairāk. Mēs tagad skaidri zinām, ka pēc Drakona pie Buddas ieradās Čūska, valdonīga būtne, kas vienmēr prot izmantot situāciju. Tātad, būs jāpiesargās no tiem, kas dzims nākamgad un šajā gadā jau dzimuši agrāk, kamēr nav izdevies tos pāraudzināt. Tālāk sekos Zirga, Kazas, Mērkaķa, Gaiļa, Suna un Čūkas gadi. Lielākā vai mazākā mērā šie dzīvnieki mums pazīstami, viņu raksturu īpašības daudz maz zināmas, tā kā īpašu paskaidrojumu nevajaga. Bet tālāk atkal viss sāksies no gala — Zūrka, Vērsis, Tīģeris, Kaķis, Drakons un tā tālāk.

Kā visi mēs cilvēki, tā arī šie mūsu gadu patroni iziet cauri vienai un tai pašai dzīvei. Drakons gads pašlaik ir Āzrauga zvaigznājā — arī tam ir sava nozīme. Ja ko mūsu Drakons nav iemantojis no Buddas, tad to viņš būs ieguvis audzināšanā, satiekoties ar tādiem tiptiem, kuri dzimuši zem šīs zīmes. Tur jāpavada laiks līdz 20. janvārim, tad varēs pāriet uz Ūdensvīru domājams, ka ar to var sadzīvot. Tāpat arī ar Zivīm, kuras valdīs no 19. februāra līdz 20. martam. Ja neko citu, tad vismaz klusē, ļauj pašam izteikties.

Visādi piedzīvojumi Drakona gadu gaida tālāk: no 21. marta līdz 20.

aprīlim viņš viesojas Auna, tad līdz 21. maijam — Vērsā, pēcāk — līdz 21. jūnijam — Dvīņu zvaigznājā. Neko labu nevar gaidīt arī no Vēža, kura sabiedrībā Drakons būs līdz 22. jūlijam, no Lauvas — līdz 23. augustam.

Tad seko patīkama iepazīšanās ar Jaunavu, tās sabiedrība no 24. augusta līdz 22. septembrim. Šajā laikā jaunām meitām patīk baltā un dzeltenā krāsa — līgavu pļivuri un laulību gredzeni, bet kas attiecas uz to, vai laulības būs noturīgas vai nē — parādīs gada ieešana Svaru zvaigznājā. Vienam otram jaunam cilvēkam labāk gan būtu visu apsvērt iepriekš, Lauvas dienās, lai pēc tam nav jākož pierkstos. Nu bet medusmēnesī vēl neko prātīgu nevar pateikt, par to, kāds partneris, varēs pārliecināties laikā no 24. oktobra līdz 22. novembrim zem Skorpiona zīmes. Tā jau parasti ir, kad ziema, kā saka, degungalā un tikai tad sāk meklēt malķu.

Ir taču zināms, ka viena pagale nedeg. Tikai, lūk, rodas jautājums, kuram tad uz mežu jāiet pēc otrās?

Nu bet Drakons laimīgi sasniegs Strēlnieku, pabūs pie tā no 23. novembra līdz 21. decembrim, un, pirms pazušanas uz nākamajiem divpadsmit gadiem, atkal būs redzams Āzrauga zvaigznājā.

Redzi, cik precīzi tagad zināms, kāds kurais gads pie mums nāk un ko viņš dara, būdams te, uz mūsu mīļās zemītes. Jā, bet kurā gadā tu esi dzimis?

— 1960.
— Tu taču esi īsts Zūrka! Biedrīks un nenogurdināms pilsonis, kurš dzīvē visu var sasniegt. Vai nav tiesa?
— Var jau būt! — Pāvuls piekrita.
Benedikts KAULACIS

Kā liet laimi?

Nepacietīgākos lasītājus tūlīt atvēsināsim: mums pašiem nav ne jausmas! Bet, saprotiet, Jaunais gads, kāds tas būs — katrs taču grib zināt. Nu sieva man tad arī saka: vajag pazīlēt. Kafijas biežums, bet kur tu, cilvēk, pašu kafiju rausi? Pēc suņa riešanas? Modernā apdzīvotā vietā sen vairs suņi nereg.

Tā ilgi domājām un spriedām. Dari ko gribi, bet nekāda zīlējamā materiāla! Šī tad atcerējās, ka senāk pārklausējuši alvas pogas, metuši aukstā ūdenī — un tūdaļ bijis redzams, kas sagaida. Bet, saku, tā taču pagānu paraša, visāda tur mazošanās. Kas vairs mūsu modernajā laikmetā... Šī paliek pie sava: tagad tā darot visi. Modernajās mājās esot vecās sapņu grāmatas un horoskopi, pamācības par

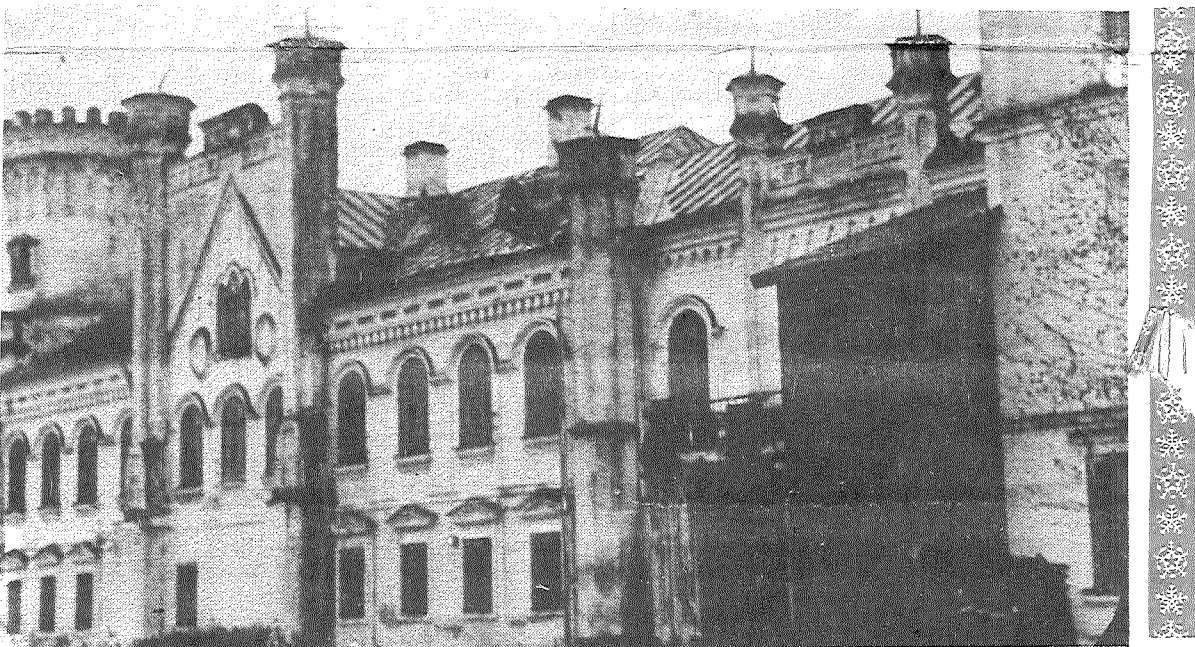
akupunktūru un akupresūru, hieromantijas rokasgrāmatas un citi.

Ko man atlika darīt? Biju mantījis sadzīves tehnikas veikalā glīti sarindotus elektriskos lodāmurus — alvai taču arī jābūt klāt! Bet kas to devis, tie atradās vieni paši. Pārdevēja bija izbrīnīta: kas tad tā lādā? Blakus veikalā varot nopirkt halvu...

Saimniecības preču veikalā bija atrodams parafīna sveces. Eurēka! Parafīns taču arī kust uz uguns!

Sagatavojām spaini auksta ūdens. Kamēr mēs ap to nēmāmies, no virtuves sāka griezties dūmi un nelaba smaka...

Ugunsdzēsēju brandmajors, šķiroties no mums, prātīgi noteica: — Katrs ir pats savas laimes KALĒJS! Tātad, vajadzēja kalt...

PAZIŅOJUMS

Sakarā ar to, ka vecajā gadā vairāki «Ventilatora» lasītāji bija sevi saimniecībai tā publikācijās, kaut arī nebija nosaukti viņu vārdi, paskaidrojām, ka par gadījumiem, kas aprakstīti parunā «Zaļim cepure uz galvas svīst!» mēs neatbildam.

KULTŪRAS NAMĀ JANVĀRĪ

7. JANVĀRĪ agrofirma kultūras nams pulksten 21.00 strādniekus un kolhozniekus aicina uz estrādes deju grupas «Akcenti» koncertu, kura pie mums ierodas no Rīgas. Mākslinieciskais vadītājs — Guntis Skrimblis.

10. JANVĀRĪ tiek organizēts izbraukums uz Krievu Drāmas teātri Rīgā — uz izrādi «Pie jūras». Biļetes cena — 1,80 rubļi, tās var iegādāties pie agrofirma kultūras nama direktores.

APSVEIKUMI

Tu vari būt par pašu dzelzi ciešāks, Bet tomēr būsi nemanāms un sīks, Ja nenostāties tajā dzīves vietā, Kur tu visvairāk esi vajadzīgs.

Ojārs Vācietis

Gadi nāk un aiziet nerimīgā steigā, to vērtību mēs nosakām ar savu darbu sabiedrības labā, ar savu attieksmi pret pienākumiem. Ko mēs esam tiem devuši, tas paliek. Gadu mijā allaž ir kā apstājami, pasveram un izvērtējam nodzīvoto, lai zinātu, kā tālāk iet.

Un priecājamies, kad ir uz ko atskatīties, kad izdevies sasniegt iecerēto. Patīkami apzināties, ka arī šis gads mūsu firmas saimniecībai, rūpniecības uzņēmumiem bija jaunu rūpju un jaunu darbu uzvaru gads. Paldies par krietno darbu!

Agrofirma valde un sabiedrisko organizāciju komitejas visus agrofirma kolektīvus apsveic gadu mijā, novēl daudz panākumu jauno, svarīgo uzdevumu risināšanā, kas mūsu kolektīvam izvirzīts atnākušajā darbu cēlienā. Lai pietiek spēka un enerģijas, lai ir radoša drosme to risināšanā!

LAIMĪGU JAUNO GADU, DĀRGIE BIEDRI!

SKOLAS KOLEKTĪVAM, SKOLEŅU VECĀKIEM

Padomju skola pārdzīvo svarīgus brīžus, risinot savus pārkārtošanās uzdevumus, kas izriet no skolu reformas prasībām, aizvien ciešāka uzmanība mūsu zemē tiek pievērsta jaunatnes audzināšanai un izglītošanai. Mēs esam norūpējušies par savas jaunās paaudzes nākotni. Cilvēks sāk veidoties ģimenē, skola šo procesu padziļina un paplašina.

Riebiņu vidusskolas administrācija sveic savu kolektīvu gadu mijā un novēl krietnus panākumus turpmākajā skolēnu un viņu pedagogu kopīgajā darbībā, sekmīgi paveikt šo mācību gadu. Novēlam mūsu bērnu vecākiem vēl ciešāk nostiprināt saites ar skolu, klašu audzinātājiem un patēcīgamies viņiem par to sadarbību, kas jau izveidojusies, par ieguldīto darbu skolā iegūto zināšanu un iemaņu nostiprināšanā bērnos.

Riebiņu vidusskolas direktorāts

Laikraksta «Jaunais Ceļš» redakcija sveic savus kolēģus Čehoslovākijas zemkopības apvienības Slušovices agrokombināta laikraksta «Naše Cesta» redakcijas darbiniekus INDRĪKI OŠKERI, VERU HUANKOVU un JOZEFU RUSZELAKU, viņu personā — visu agrokombināta kolektīvu;

Latvijas KP Preiļu rajona komitejas un rajona izpildkomitejas laikraksta «Leņina Karogs» redakcijas kolektīvu,

1988. gadu uzsākot.

Novēlam vienmēr turēt asas spalvas un gūt spožus panākumus dzīves straujo pārmaiņu atspoguļošanā.

Redaktors A. RANCĀNS

JAUNAIS CEĻŠ

Laikraksts «Jaunais ceļš» [«Новый путь»] iznāk 1 reizi nedēļā latviešu un krievu valodā sestdienās. Fotosalikums.

Redakcijas adrese: 228273 Preiļu rajona Riebiņu ciemā, agrofirma «Krasnij Oktjabrj». Telefoni — redaktoram 56652. Nodaļu vadītājiem — 56732.

Met. 1140 Pasūt. 8407

Iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā. Formāts — 1 nosacīta iespaidloksne.